

Předložená bakalářská práce se zabývá zajímavým a aktuálním tématem.

K jejímu zpracování mám následující připomínky:

- Členění obsahu práce se mi nejeví účelné a výstižné. Názvy podkapitol nejsou vhodně formulovány, chybí mi prvotní členění na teoretickou a praktickou část, když už jsou v obsahu kapitoly o závěrech teoretické a praktické části. Navíc je na zvážení, zda se vůbec jedná o praktickou část.
- V práci postrádám přesný popis užití metodiky a jasně formulované cíle práce. Rovněž závěr práce hodnotím jako nedostačující.
- Po přečtení práce se mi její název zdá nevýstižný a příliš široký, především ve vztahu zvolené pohybové aktivitě. Kulturistika je naprosto specifický sport a zvolit zrovna ji může být k prvotnímu tématu práce značně zkreslující. Snad by bylo vhodnější zvolit analýzu jednotlivých sportovních odvětví v kontextu dané problematiky, všítat si toho, které sporty jsou akceptovány v tomto směru a které ne a z jakých důvodů apod.
- Z uvedených citací, většinou z internetových zdrojů, se mi jeví, že autorka tento sport zná jen zprostředkovaně z mediálních zdrojů a domnívám se, že pak lze podobnou analýzu dělat jen velmi těžko. Toto prostředí i vývoj zmíněných disciplín znám velmi dobře, sama působím přes 12 let jako rozhodčí a v uvedeném textu mi chybí např. přesná citace z oficiálních pravidel těchto disciplín, kterými se řídí rozhodčí, popř. i jejich vyjádření. Pro větší objektivitu bych také považovala za vhodné řešení osobní dotazování u zmíněných závodnic, jejich vyjádření v bulvárních médiích vůbec nemusí být totožné s jejich skutečným názorem. Jako velká slabina práce se mi jeví i to, že chybí reálná analýza zmíněného vývoje těchto disciplín v posledních letech. Ženská kulturistika byla v 80. letech skutečně populárním sportem a svoji popularitu začala ztrácet v době, která je spojena s nárůstem užívání dopingu. Na několika fotografiích by bylo možné demonstrovat, jak současný vzhled úspěšných kulturistek vykazuje všechny známky užívání hormonálních preparátů a kdo by chtěl uspět, musel by na užívání těchto látek přistoupit také. To je jeden z důvodů, proč bych zrovna kulturistiku pro tuto práci nezvolila. Ženské hormonální vybavení neumožňuje takový svalový rozvoj jako u mužů a pokud po něm ženy touží a dodávají mužské hormony exogenně, mění to i jejich psychiku, a to významně. Myšlenka, že svaly, i vypracované, mohou být „ženské“, bohužel už dnes nemá nic společného se soutěžní kulturistikou. Vznik disciplín fitness a bodyfitness byl sice spojen se snížením popularity ženské kulturistiky, ale tato oblast je spojena s komerční sférou, která celé dění ovládá a pocity závodnic nehrají příliš velkou žádnou roli. Momentální ideál krásy v těchto disciplínách je v duchu „velké svaly, silikonová prsa, vyzývavý projev i celková image“ a závodnice se mu musí chtít nechtít podřídit. Úspěch v tomto sportu je spojen se sponzoringem některé z fitness firem, kdy tyto závodnice „prodávají“ její produkty – doporučuji web firmy all-stars, např. sekci hard core babes – to jsou současné „fitnesky“. Problém pak není v tom, že by nebyly u žen akceptovány velké svaly.

Str. 34 poslední věta: co je míněno Miss svaly? chybí uvozovky

Str. 34 Veronika Zieglerová není mistryní světa

Str. 35 pan Pešát není sportovní komentátor, ale bývalý prezident Svazu kulturistiky a fitness ČR, s momentálním zákazem činnosti z důvodu disciplinárního trestu za porušení antidopingových pravidel

Seznam použité literatury je velmi krátký, proč nejsou uvedeny citace užitě v textu?

Pozitivně hodnotím teoretickou část práce, resp. obecnou analýzu problému, tu část, která je nazvána „praktickou“, hodnotím jako velmi povrchní až zkreslující daný problém. Autorka neužila vhodné metody, nepracovala s dostatečným množstvím informací a závěry, které vyvodila z „praktické“ části, tak nelze brát jako seriózní.